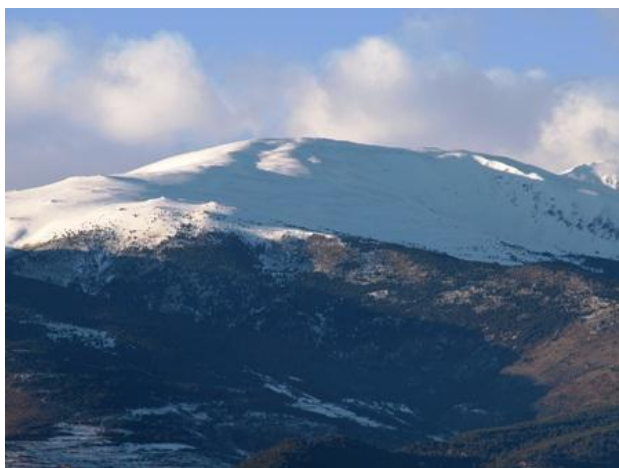

LA CARABASSA

Baixa Cerdanya

Pel bosc de Meranges i el Pla de Matons

Distància	6,7 km (anada)
Desnivell acumulat	+1115 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	20 de desembre de 2008
Cartografia	Ed. Alpina. Tossa Plana i Puigpedrós (hivernal) (1:25.000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=262293

A Ger prenem la carretera que s'enfila a Meranges i, poc més enllà, a Girul. Continua enquitranada un curt tram més i segueix fins al refugi de Malniu. Passat Girul fa unes fortes llaçades. Poc abans d'un marcat revolt a la dreta, (on hi ha un trencall indicant amb un rètol el camí que puja al refugi d'Engorgs pel Pla de Campllong) surt a mà esquerra una altra pista (rètol indicador de La Carabassa i el Pla de Matons) que baixa lleugerament fins a creuar el riu Duran. Segons la neu podem deixar el vehicle a la pista,

passat el riu (1.700 m). En les darreres ocasions sempre havíem pogut arribar fins al Pla de Campllong. Però aquest cop ens va caldre aturar-nos poc més enllà de Girul (1.638 m.), començar allí l'excursió i esmerçar-hi una mitja hora més de camí.

Passat el riu Duran, continuem per la pista. Creuem una tanca que barra el pas dels vehicles i el Torrent dels Forcats (1.700 m). Uns quatre-cents metres més enllà, abastem a mà dreta una artiga. En aquest punt abandonem la pista (que marxa vers xaloc en una llarga llaçada) pel que sembla un antic camí (1.713 m. 30'), avui abandonat. El camí es perd aviat en entrar de nou al bosc, però nosaltres continuem per l'artiga, fent llaçades per superar-ne el pendent, fins al capdamunt on entrem de nou al bosc. Encara sense camí fressat i ja dins la pineda, marxem vers garbí (s.o.) fins a una petita clariana on localitzem un rètol indicador del sender de Talltendre als Engorgs (1.840 m., itinerari 106 de Senders de Cerdanya).

A l'alçada del rètol fem un gir de 90° vers xaloc (s.e.) continuant per un corriol poc fressat (més difícil de seguir encara amb neu) on ens seran de força ajuda els senyals amb el número 106 en negre sobre fons groc, pintats als arbres. Camí entre planer i suau baixada. Quatre-cents metres més enllà del rètol, els senyals desapareixen. Girem a garbí en fort pendent fins a retrobar la pista que, ara vers el nord, mena al rec del Torer (1.908 m).

Nosaltres la seguirem a l'esquerra (migdia) uns pocs metres i l'abandonem enfilant-nos per la dreta, altre cop en fort pendent. Més amunt abastem el Pla de Matons (2.13 m, 2h) que identifiquem per la gran bassa d'aigua i la pista que el creua. És un ramal de la d'abans, que va fins la Roca Escorxada.

Deixem enrere el Pla de Matons marxant vers migdia pel que sembla una precària pista que aviat abandonem per la dreta, en direcció a ponent, enfilant-nos de nou

fent llaçades per superar el pendent. El bosc és cada cop més esclarissat, fins que desapareix. Tenim davant nostre la carena de Comaermada. Ens hi adrecem marxant vers mestral (n.o.) en direcció a l'evident Turó de Clots, sense camí fressat. El pendent esdevé moderat però continu. Un cop al turó, seguim per l'àmplia carena, guiats per fites termenals i estagues de fusta, en la mateixa direcció que dúiem, fins abastar el cim.

Al cim sud de la Carabassa (2.738 m, 4h 30'; gran fita de pedres i vèrtex geodèsic) gaudim d'una àmplia perspectiva. El cim nord queda poc més enllà i és pocs metres més baix.

NOTA: L'única dificultat de l'excursió rau en el fet de no disposar d'un itinerari senyalitzat o fressat. A partir del Pla de Matons la ruta resulta evident. Però per accedir-hi és inviable per la llargària, seguir la pista. Cal fer drecera pujant per entremig de l'espès bosc de Meranges. Les diferents ressenyes consultades segueixen itineraris paral·lels però diferents i son difícils de seguir per la manca de referències, encara més amb neu. La que proposem travessa la pineda per zones poc espesses i evita les torrenteres.

